

Sum, der er stillet til Ministerens Raadighed ifølge Loven af 1861, men det kan ikke have været Meningen. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om han finder denne Anskuelse af Statsrevisionen rigtig, thi i saa Tilfælde vilde jeg dog virkelig bede det ærede Thing at hævde den Bestemmelse, som det i sin Tid har taget, og ved at stemme for Ændringsforslaget vise, at det ingenlunde har været Thingets Mening, at man paa denne Maade skulde kunne omgaae Loven. Udtaler derimod den høitærede Minister sig i den Retning, at han ikke deler den af Statsrevisionen hylbede Betragtning, tager jeg mit Ændringsforslag tilbage, thi da er min Hensigt med det naaet, og jeg skal da med den største Fornøielse stille de 3,000 Rd. til Ministerens Disposition; men har man omgaaet Loven paa den Maade, jeg har anbeført, bør man være varsom med de Penge, man saaledes bevilger, thi det er da i Grunden ikke Andet end en Forhøielse for de Embedsmænd, som ere ansatte efter disse forskjellige Love. Skulde den høitærede Minister ikke udtale sig saaledes, at jeg tager mit Forslag tilbage, vilde jeg meget ønske, at enkelte af de Medlemmer her i Salen, som have haft en mere fremtrædende Deel i disse Loves Tilblivelse, vilde udtale sig for eller imod min Betragtningens Rigtighed, og om det ikke forholder sig saaledes, at de Mænd, der ere fast ansatte efter disse Love, ikke kunne faae Honorar af de Penge, som paa denne Maade ere stillede til Ministeriets Raadighed.

Finantsministeren: Det er noget vanskeligt for mig saaledes uden Videre paa Opfordring at erklære mig om en Sag, som det ærede Medlem ikke har givet mig ringeste Leilighed til at overveie, og at skulle svare paa staaende Fod. Kun saa Meget kan jeg derfor sige, at jeg anseer Lovens Mening for at være den, at naar der er givet en Assistancesum til et bestemt Departement, er det ikke tilladt at give de under Departementet ansatte Embedsmænd nogen Løn af denne Assistancesum, foruden deres Gage. Saaledes stiller Sagen sig for mig, jeg kan ikke vide, om det er ganske adæqvart mod det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte, thi

jeg har ikke hørt Noget om denne Sag, forinden han bragte den frem nu. — Hvad de Ændringsforslag angaaer, der af mig ere stillede, kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg skal navnlig med Hensyn til Forslagene under Nr. 1, 2 og 3 sige, at det har været selsforstaaeligt fra min Side, at der ikke kunde være Tale om at disponere over de nævnte Midler, uden at der var givet Sikkerhed for, at Planen kom til Udførelse; men jeg kan slutte mig endnu nærmere til den ærede Ordfører og navnlig til de sidste Ytringer, der saaldt fra ham, naar han meente, at det Retteste maaskee var, at der ikke blev gjort Noget ved denne Sag for Diebliffet, idet der i de seneste Dage er fremkommet et nyt Project, som jeg troer ikke at burde præjudicere ved nu at tage imod en Bemyndigelse, der altid vilde lægge et Tryk paa mig i Henhold til den bestemte Plan, hvorefter Bemyndigelsen er givet. Jeg skal derfor, forsaavidt Udvalgets Fleertal og Mindretal ville frafalde deres Forslag, ogsaa frafalde mit Forslag under Nr. 1, som jeg herved tager tilbage.

Formanden: Jeg maa maaskee gjøre opmærksom paa, at de Forslag, der ere stillede af Udvalgets Fleertal og Mindretal, kun ere stillede som Underændringsforslag til Ministerens Forslag, og de bortfalde følgelig, naar Ministerens Forslag bortfalder.

Finantsministeren: Ja, hvis mit Forslag ikke bliver optaget.

Da Ingen optog det af Finantsministeren tilbagetagne Forslag under Nr. 1, var det bortfaldet tilligemed de under Nr. 2 og 3 dertil stillede Underændringsforslag.

Finantsministeren: Med Hensyn til det under Nr. 5 stillede Forslag skal jeg tilføie min Anbefaling til den ærede Ordførers om, at man vil fyldestgjøre den Billighed, der er for at komme disse Slet eller i det Mindste ringe aflagte Embedsmænd til Hjælp, navnlig i Betragtning af, at Arbeidet for dem — tildeels for de samme Personer — er saa bethdeligt forøget, at f. Ex. i Januar og Februar Maag-